

”ميني بچي - خوشي جئسي خوراڪ نهين، تہ خوشي ۾ چلتی ڦرتي

پئدل ڪرتي باپ ڪو ياد ڪرو تو پاڻ بن جائينگي“

پرشن :- ڪوئي پي ڪرم وڪرم نہ بني اُسڪي ڀُڪتي ڪيا هئ؟

اُتر :- وڪرمون سين بچني ڪا ساڌن هئ شريمت. باپ ڪي جو پھلي شريمت هئ ڪ
آپني ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرو، اِس شريمت پر چلو تو تہ وڪرماجيت بن جائينگي.

اوم شانتی . روحاني بچي يھان پي بڻي هئ اؤر سڀي سينترس پر پي هئ. سڀي بچي
جائني هئ ڪ روحاني بابا آيا هون هئ، وه همڪو اِس پُراڻي چي چي پتت دنيا سين ڦر گھر لي
جائينگي. باپ آئي هين هئ پاڻ بناني اؤر آتمائون سين هين بات ڪرتي هئ. آتما هين ڪانون
سين سُنتي هئ ڪيونڪ باپ ڪو اپنا شرير تو هئ نهين. اِس ليئي باپ ڪهتي هئ مئن شرير ڪي
آڌار سين آپني پھچان ديتا هون. مئن اِس ساڌارڻ تن ۾ آڪر تہ بچون ڪو پاڻ بنني ڪي ڀُڪتي
بتاتا هون. وه پي هر ڪلپ آڪر تمڪو يھ ڀُڪتي بتاتا هون. اِس راوڻ راجيہ ۾ تہ ڪتني ڏکي
بن پري هو. راوڻ راجيہ، شوڪ واٽڪا ۾ تہ هو. ڪلهيگ ڪو ڪها هين جاتا هئ ڏڪار. سڪڏار هئ
ڪرشن پُري، سورڳ. وه تو آبي هئ نهين. بچي آچي ريت جائني هئ ڪ آبي بابا آيا هون هئ
همڪو پڙهائي ڪي ليئي.

باپ ڪهتي هئ تہ گھر ۾ پي اِسڪول بنا سکتي هو. پاڻ بننا اؤر بنانا هئ. تہ پاڻ بنينگي
تو ڦر دنيا پي پاڻ بنينگي. آبي تو يھ پرشتاچاري پتت دنيا هئ. آبي هئ راوڻ ڪي راجڌاني. اِن
باتون ڪو جو آچي ريت سمجھتي هئ وه ڦر اؤرون ڪو پي سمجھاتي هئ. باپ تو صرف ڪهتي
هئ، بچي، آپني ڪو آتما سمجھ مجھ باپ ڪو ياد ڪرو، اؤرون ڪو پي اُئسي سمجھائو. باپ آيا
هون هئ، ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو تو تہ پاڻ بن جائينگي. ڪوئي پي آسري ڪرم نهين ڪرو.
مايا تہ سين جو چي چي ڪرم ڪرائينگي وه ڪرم ضرور وڪرم بنينگا. پھلي نمبر ۾ جو ڪهتي
هئ ايشور سرووپا پي هئ، يھ پي مايا نين ڪھلایا نان. مايا تہ سين هر بات ۾ وڪرم هين ڪرائينگي.
ڪرم اڪرم وڪرم ڪا راز پي سمجھايا هئ. شريمت پر آڏا ڪلپ تہ سُڪ پوڄتي هو، آڏا ڪلپ
ڦر راوڻ ڪي مت پر ڏک پوڄتي هو. اِس راوڻ راجيہ ۾ تہ پڄتي جو ڪرتي هو، نيچي هين اُترتي
آئي هو. تہ اِن باتون ڪو نهين جائني ٿي، بلڪل هين پتر ٻڌي ٿي. پتر ٻڌي گاتي تو هئ نان.
پڄتي مارڳ ۾ ڪهتي پي هئ، هي ايشور، اِنڪو آچي ٻڌي دو، تو يھ لڙائي آد بند ڪر دي. تہ
بچي جائني هو بابا بهت آچي ٻڌي آبي دي رهي هئ. بابا ڪهتي هئ، ميني بچون تمھاري آتما
جو پتت بني هئ، اُنڪو پاڻ بنانا هئ، ياد ڪي ياترا سين. پل گھومو ڦرو، بابا ڪي ياد ۾ تہ ڪتنا
پي پئدل ڪرڪي جائينگي، تمڪو شرير پوڻ جائينگا. گايا جاتا هئ نان، خوشي جئسي خوراڪ
نهين. منش ڌن ڪماني ڪي ليئي ڪتنا دؤر دؤر خوشي سين جاتي هئ. يھان تہ ڪتني ڌنوان
بنتي هو. باپ ڪهتي هئ مئن ڪلپ ڪلپ آڪر تہ آتمائون ڪو اپنا پريچيہ ديتا هون. اِس سميه
سڀي پتت هئ، جو ٻلائي رهتي هئ ڪ پاڻ بناني ڪي ليئي آئو. آتما هين باپ ڪو ٻلائي هئ.
راوڻ راجيہ ۾، شوڪ واٽڪا ۾ سڀي ڏکي هئ. راوڻ راجيہ ساري دنيا ۾ هئ. اِس سميه هئ هين

تموپرڌان سرشتي. ستوپرڌان ديوتائون ڪي چتر ڪري هئ. ٿاڻن پي انهن ڪا هئ. شانتي ڌام، سڪڌام جاني ڪي ليئي منش ڪتنا ماڻا مارتِي هئ. يهه ٿوريئي جانتِي هئ، پڳوان ڪئسي آڪر پڳتي ڪا ڦل همڪو دينگا. تهر آبي سمجهتي هو همڪو پڳوان سين ڦل مل رها هئ. پڳتي ڪي دو ڦل هئ، ايڪ مڪتي، دوسرا جيون مڪتي. يهه سمجهتي ڪي بائين هئ. جنهنون نين شروع سين ليڪر بهت پڳتي ڪي هونگي، وهه گيان آچي ريت لينگي تو ڦل پي آچا پائينگي. پڳتي ڪم ڪي هونگي تو گيان پي ڪم لينگي، ڦل پي ڪم پائينگي. حساب هئ نان. نمبروار پد هئ نان. باپ ڪهتي هئ، ميرابن ڪر وڪار ۾ گرا تو بلڪل هين گتر ۾ گر جاتي، ٻڌي بلڪل سڌرتي هين نهين. ڪوئي ڪو دل اندر ڪاتا هئ، ڏک هوتا هئ، هر نين پڳوان سين پرتگيا ڪي اوڙ ڦر انڪو دوکا دي ديئا، وڪار ۾ گر پرا. باپ ڪا هاڻ چورا، مايا ڪا بن پرا. وو ڦر وايومنڊل هين خراب ڪر ديتي هئ، سراپت هو جاتي هئ. باپ ڪي سات ڌرمراج پي هئ نان. اس سميه پتا نهين پرتا ڪ هر ڪيا ڪرتي هئ، باد ۾ پشچاتاپ هوتا هئ، ناحق انڪو مارا. غصي ۾ آڪر مارتِي پي بهت هئ. دير سماچار اخبارون ۾ پرتي هئ. تهر تو اخبار پڙهتي نهين هو. دنيا ۾ ڪيا ڪيا هورا هئ، تمڪو معلوم نهين پرتا هئ. دن پرت دن حالتين خراب هوتي جاتي هئ. سيڙهي نيچي اترني هين هئ. تهر اس ڊراما ڪي راز ڪو جانتِي هو. ٻڌي ۾ يهه بات هئ ڪ هر بابا ڪو هين ياد ڪرين. ڪوئي پي ائسي چي چي ڪرتويه نه ڪرين جس سين ريجسٽر خراب هو جائِي. باپ ڪهتي هئ مئن تمهارا ٿيچر هون نان. ٿيچر ڪي پاس استودنت ڪي پڙهائي ڪا اوڙ چال چلن ڪا رڪارڊ رهنا هئ نان. ڪوئي ڪي چال چلن بهت آچي، ڪوئي ڪي ڪم، ڪوئي ڪي بلڪل خراب. نمبروار هوتي هئ نان. يهه پي سپرير باپ ڪتنا اونچ پڙهائي هئ. وهه پي هرايڪ ڪي چال چلن ڪو جانتِي هئ. تهر خد پي جان سڪتي هو، هماري ۾ يهه عادت هئ، اس ڪارڻ هر فيل هو جائينگي. بابا هر بات ڪليئر ڪر سمجهائي هئ. پوري ريت پڙهائي نهين پڙهينگي، ڪسڪو ڏک دينگي تو ڏکي هوڪر مرينگي. پد پي پرشت هونگا. سزائين پي بهت ڪائينگي.

ميني بچي، آپني اوڙ دوسرون ڪي تفدير بناني هئ تو رحمڊل ڪا سنسڪار ڌارڻ ڪرو. جئسي باپ رحمڊل هئ تب ٿيچر بن ڪر تمهين پڙهائي هئ. ڪوئي بچي آچي ريت پڙهتي اوڙ پڙهائي هئ، اسر رحمڊل بننا هوتا هئ. ٿيچر رحمڊل هئ نان. ڪمائي ڪا راستا بتاتي هئ ڪ ڪئسي آچا پوزيشن تهر پاء سڪتي هو. اس پڙهائي ۾ تو انيڪ پرڪار ڪي ٿيچرس هوتي هئ. يهه تو ايڪ هين ٿيچر هئ. پڙهائي پي ايڪ هين هئ منش سين ديوتا بنني ڪي. اسر مڪيه هئ پوئرتا ڪي بات. پوئرتا هين سپ مانگتي هئ. باپ تو راستا بنا رهي هئ پرنٽو جنڪي تفدير ۾ هين نهين هئ تو تدبير ڪيا ڪر سڪتي! اونچ مارڪس پاني ڪا هين نهين هئ تو ٿيچر تدبير پي ڪيا ڪري! يهه بيحد ڪا ٿيچر هئ نان. باپ ڪهتي هئ تمڪو اوڙ ڪوئي سرشتي ڪي آد مڏيه انت ڪي هستري جاگرافي سمجها نه سڪي. تمڪو هرايڪ بات بيحد ڪي سمجھائي جاتي هئ. تمهارا هئ بيحد ڪا وٽراڳ. يهه پي تمڪو سڪلاتي هئ جب ڪ پنت دنيا ڪا وناش، پاون دنيا ڪي استاپنا هوني هئ. سنياسي تو هئ نوررتي مارگ والي، واسطو ۾ انهنون ڪو تو جهنگل ۾ رهنا هئ. پهلي پهلي رشي مٺي آد جهنگل ۾ رهتي ٿي، وهه ستوپرڌان طاقت ٿي، تو منشون ڪو ڪينچتي ٿي. ڪهان ڪهان ڪٿيائون ۾ پي انڪو پوجن جاڪر پهونچاتي ٿي. سنياسيون ڪي ڪي

مندر نهين بناتي هئ. مندر سدا ديوتاڻون كي بناتي هئ. ترم ڪوئي پڄتي نهين ڪرتي هو. ترم يوگ ۾ رهتي هو. اُنڪا تو گيان هين هئ برهمر تنو ڪو ياد ڪرني ڪا. بس برهمر ۾ لين هو جائين. پرنٽو سواءِ باپ ڪي وهان تو ڪوئي لي جا نه سڪي. باپ آتي هين هئ سنگرم ڀڳ پر. آڪرڪي ديوي ديوتا ڌرم ڪي استاپنا ڪرتي هئ. باقي سيڪي آتمائين واپس چلي جاتي هئ ڪيونڪ تمهاري ليئي نئين دنيا چاهيئي نان. پڙاڻي دنيا ڪا ڪوئي پي رهنا نهين چاهيئي. ترم ساري وشو ڪي مالڪ بنتي هو. يهه تو ترم جانتني هو جب همارا راجيه ٿا تو ساري وشو پر هم هين ٿي، دوسرا ڪوئي ڪنڊ نهين ٿا. وهان زمين تو بهت رهتي هئ. يهان تو زمين ڪتني هئ ڦر سمنڊر ڪو سڪاڪر زمين ڪرتي رهتي هئ ڪيونڪ منش ٻڌتي جاتي هئ. يهه زمين سڪانا آد ولاءِ والون سين سيڪي هئ. بامبي پهلي ڪيا ٿي ڦر پي نهين رهينگي. بابا تو انپوي هئ نان. سمجهو آرٿو ڪڪ هوتي هئ وا مؤسلڌار برسات هوتي هئ تو ڦر ڪيا ڪرينگي! باهر تو نڪل نهين سڪينگي. نچرل ڪلئمٽيز تو بهت آئينگي. نهين تو اتنا وناش ڪئي هونگا. ستيگ ۾ تو صرف ٿوري پار تو اسي هين هوتي هئ. آڄ ڪيا هئ، ڪلهه ڪيا هونگا. يهه سپ ترم بچي هين جانتني هو. يهه گيان اؤر ڪوئي دي نه سڪي. باپ ڪهتي هئ ترم پنت بني هو اس ليئي اب مجهي ٻلائي هو ڪ آڪر پاون بناو تو ضرور آئينگي تب تو پاون دنيا استاپن هونگي نان. ترم بچي جانتني هو بابا آيا هونگا هئ. ڀڪتي ڪتني اچي بتلاتي هئ. پڳوانو واپس من مناڀو. ديهه سهت ديهه ڪي سڀي سنڀنڌون ڪو ٿور ماميڪم ياد ڪرو. اسر هين محنت هئ. گيان تو بهت سهج هئ. چوٽا بچا پي جهت ياد ڪر لينگا. باقي اپني ڪو آتما سمجهه اؤر باپ ڪو ياد ڪئي ڪري، وهه امپاسيبل هئ. بڙون ڪي ٻڌي ۾ هين نهين ٺهر سکتا، تو چوٽي ڦر ڪئي ياد ڪر سڪينگي؟ ڀل شو بابا شو بابا ڪهي پي پرنٽو هئ تو بي سمجهه نان. هم پي بندي هئ، بابا پي بندي هئ. يهه سمرتي ۾ آنا مشڪل لگتا هئ. يهي يثارت ريت ياد ڪرنا هئ. موٽي چيز تو هئ نهين. باپ ڪهتي هئ يثارت روپ ۾ مئن بندي هون. اس ليئي جو هون، جسا هون، وهه سمرٽ ڪري، يهه بڙي محنت هئ.

وهه تو ڪهه ديتي پر ماتما برهمر تنو هئ اؤر هم ڪهتي هئ وهه ايڪدم بندي هئ. رات دن ڪا فرق هئ نان. برهمر تنو جهان هم آتمائين رهتي هئ، اُنڪو پر ماتما ڪهه ديتي. ٻڌي ۾ يهه رهنا چاهيئي، مئن آتما هون، بابا ڪا بچا هون، ان ڪانون سين سنٽا هون، بابا اس مڪ سين سنٽا هئ ڪ مئن پرم آتما هون، پري تي پري رهندي والا هون. ترم پي پري تي پري رهتي هو پرنٽو جنم مرڻ ۾ آتي هو، مئن نهين آتا هون، ترم نين آبي اپني 84 جنمون ڪو سمجهه هئ. باپ ڪي پارٽ ڪو پي سمجهه هئ. آتما ڪوئي چوٽي بڙي نهين هوتي هئ. باقي آٽرن ايج ۾ آني سين مئي بن جاتي هئ. اتي چوٽي سي آتما ۾ سارا گيان هئ. باپ پي اتنا چوٽا هئ نان. پرنٽو اُنڪو پرم آتما ڪها جاتا هئ. وهه گيان ڪا ساگر هئ، تمڪو آڪر سمجهاتي هئ. اس سميهه ترم جو پڙهه رهي هو ڪلپ پهلي پي پڙهه ٿا، جس سين ترم ديوتا بني ٿي، تمهاري ۾ سپ سين ڪوئي تقدير اُنهن ڪي هئ جو پنت بن اپني ٻڌي ڪو ملين بناء ديتي هئ، ڪيونڪ اُنهم

ڌارڻا هو نهين سگهئي. دل آندر کاتي رهينگي. اڙون ڪو ڪه نه سگهي پوٽر بنو. آندر سمجهي هئ پاون بنئي بنئي هر نين هار کا لي، ڪئي ڪمائي ساري چت هو گئي. ڦر بهت سميه لڳ جاتا هئ. ايڪه هين چوٽ سين گهايل ڪر ديتي هئ، ريجسٽر خراب هو جاتا هئ. باپ ڪهينگي ته مايا سين هار گئي، تمهاري تفدير ڪوٽي هئ. مايا جيت جيت جيت بننا هئ. جيت جيت مهاراجا مهاراڻي ڪو هين ڪها جاتا هئ. پرڃا ڪو ٿوريئي ڪهينگي. آبي دٿوي سورب استاپنا هو رهي هئ. آبي ليئي جو ڪرينگا سو پائينگا. جتنا پاون بن اڙون ڪو بنائينگي، بهت دان ڪرني والي ڪو ڦل پي تو ملتا هئ نان. دان ڪرني والي ڪا نام پي هوتا هئ. دوسري جنم ۾ آلپ ڪال ڪا سڪ پاتي هئ. يهان 21 جنم ڪي بات هئ. پاون دنيا ڪا مالڪ بننا هئ. جو پاون بني ٿي وهي بنينگي. چلتي چلتي مايا چمات مار ايڪدم گرا ديتي هئ. مايا پي ڪم ڏستر نهين هئ. 8-10 ورش پوٽر رها، پوٽر ٿا پر جهڙا هئا، دوسرون ڪو پي گرنه سين بچايا اڙ خد گر پرا. تفدير ڪهينگي نان. باپ ڪا بن ڪر ڦر مايا ڪا بن جاتي هئ تو دشمن هو گيا نان. خدا دوست ڪي پي ايڪه ڪهاڻي هئ نان. باپ آڪر بچون ڪو پيار ڪرتي هئ، ساڪياتڪار ڪراتي هئ، بگر ڪوئي پڳتي ڪرني ڪي پي ساڪياتڪار هوتا هئ. تو دوست بنايا نان. ڪتني ساڪياتڪار هوتي ٿي ڦر جادو سمجهه هنڱاما ڪرني لڳي تو بند ڪر ديئا ڦر پڇاري ۾ ته بهت ساڪياتڪار ڪرتي رهينگي. آبي ڪتنا مزا هوتا ٿا. وه ديڪتي ديڪتي پي ڪتني ڪت هو گئي. پني سين ڪوئي ايتن پڪ ڪر نڪلي، ڪوئي ڪچ ڪچي ره گئي. ڪوئي تو ايڪدم ٿوٽ پري. ڪتني چلي گئي. آبي وه لڪپتي، ڪروڙ پني بن گئي هئ. سمجهتي هئ هر تو سورب ۾ بڻي هئ. آب سورب يهان ڪئي هو سگهتا هئ. سورب تو هوتا هين هئ نئين دنيا ۾. آڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اڙ گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

(1) آبي اونچي تفدير بناني ڪي ليئي رحمدل بن پڙهنا اڙ پڙهنا هئ. ڪي پي ڪسي عادت ڪي وش هو آنا ريجسٽر خراب نهين ڪرنا هئ.

(2) منش سين ديوتا بنني ڪي ليئي مکيه هئ پوٽر ٿا. اس ليئي ڪي پي پنت بن آبي ٻڌي ڪو ملين نهين ڪرنا هئ. اٿسا ڪرم نه هو جو دل آندر کاتي رهي، پشچاتاپ ڪرنا پري.

وردان - آدي رتن ڪي سمرتي سين آبي جيون ڪا مليه جانني والي سدا سمرت پو

جئي برهما آدي ديو هئ، اٿسي برهما ڪمار ڪماريان پي آدي رتن هئ. آدي ديو ڪي بچي ماسٽر آدي ديو هئ. آدي رتن سمجهتي سين هين آبي جيون ڪي مليه ڪو جان سڪينگي. ڪيونڪ آدي رتن ارقاٽ پريو ڪي رتن، ايشوريه رتن... تو ڪتني وٿيو هو گئي! اس ليئي سدا آبي ڪو آدي ديو ڪي بچي ماسٽر آدي ديو، آدي رتن سمجهه ڪر هر ڪاريه ڪرو تو سمرت پو ڪا وردان مل جائينگا. ڪچ پي وٽر جا نهين سگهتا.

سلوگن - گياني تو آتما وه هئ جو دوکا کاني سين پهلي پرڪ ڪر شير ڪو بچاء لي.